

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010222
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4218010222.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného R. S., o odvolaní obžalovaného podaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno, zo dňa 02.04.2019 sp. zn. 2T/40/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 02. júla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného R. S., narodeného XX.XX.XXXX
z a m i e t a ,
pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný R. S. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že hoci mu zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené deti R. S., narodeného XX. L. XXXX a X. S., narodeného XX. R. XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/223/2005 z 20. februára 2006, s právoplatnosťou od 24. februára 2006, ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov týchto detí, sa obvinený zaviazal prispievať na ich výživu mesačne sumou po 1 500,- Sk (49,79 eur) na každé dieťa, ktoré výživné mal platiť vždy do 17-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky detí I. S., bytom B. časť M. P., U. číslo XX/XX, túto svoju zákonnú povinnosť si od 05. apríla 2017 po tom, čo prevzal odsudzujúci rozsudok z predchádzajúceho odsúdenia pre obdobný skutok, až doposiaľ bezdôvodne zavinene neplní, hoci počas uvedeného obdobia mal rôzne zamestnania a pracovné pomery s dostatočným príjmom na to, aby výživné na svoje deti platil riadne, včas a v rámci predbežnej otázky najmenej v sume vyplývajúcej zo súdneho rozhodnutia o výživnom, toto neplatil a v ostatnom období, kedy žiadne zamestnanie ani príjem nemal, nevyvinul ani minimálne úsilie k tomu, aby si prácu a aj príjem zabezpečil aspoň prostredníctvom príslušného úradu práce, aby si tak zvýšil svoje reálne možnosti na trhu práce a teda aj možnosť primeraného a dostatočného príjmu na to, aby výživné na svoje nezaopatrené deti platiť mohol, obvinený v období od 05. apríla 2017 až doposiaľ, s výpočtom zaostalosti k 31. marcu 2019, zaostal na výživnom v sume minimálne vo výške 1 875,44 eur, ktoré dlhuje oprávnenej I. S. a obvinený v období od 12.5.2018 až doposiaľ, s výpočtom zaostalosti k 31. marcu 2019, zaostal na výživnom v sume minimálne vo výške 497,90 eur, ktoré dlhuje oprávnenému R. S., a tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/26/16 z 11. apríla 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.4.2017, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona spáchaného v úmyselnej forme zavinenia a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dvanásť mesiacov a ktorý trestný rozkaz obvinený prevzal dňa 14. apríla 2017.

Za to mu podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona ho súd I. stupňa zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v konaní proti ušlému, podal v mene obžalovaného odvolanie jeho obhajca JUDr. Róbert Schumann a v jeho odôvodnení argumentoval tým, že nebol preukázaný úmysel obžalovaného vyhýbať sa trestnému stíhaniu pobytom v cudzine alebo skrývaním sa na území Slovenskej republiky. Z tohto pohľadu je otázne, či bolo konanie vedené proti obžalovanému ako ušlému, dôvodné, a či nebolo porušené jeho právo na obhajobu. Na návrh obhajoby, aby bolo preverené, či neboli zistené okolnosti bydliska, či pobytu obžalovaného súd I. stupňa nereagoval. Zo spisu vyplýva, že posledné zamestnanie obžalovaného trvalo od 13.01.2017 do 31.01.2017. Od tejto doby sa v spise nenachádza žiadne potvrdenie o zamestnaniach obžalovaného. Nebolo skúmané, či z ukončeniu predchádzajúcich pracovných pomerov došlo z dôvodu konania obžalovaného alebo z objektívnych dôvodov. Spochybnil naplnenie skutkovej podstaty prečinu, z ktorého bol uznaný obžalovaný vinným. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť podľa § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku a vrátiť vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresná prokurátorka v Komárne sa k odvolaniu vyjadrila tým, že súd vykonával v konaní dôkazy, najmä výsluchom matky a oprávnených detí, čítaním listinných správ z policajných orgánov, ktoré boli získavané k pobytu obžalovaného potom, čo bol naňho vydaný dňa 16.03.2018 príkaz na zatknutie. Napokon prokurátorka argumentovala tým, že obžalovaný, pravdepodobne prostredníctvom inej osoby, telefonicky kontaktoval matku oprávnených detí so žiadosťou o „stiahnutie“ trestného oznámenia, aby sa mohol zamestnať a platiť výživné.

Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí v súlade s argumentmi okresnej prokurátorky v Komárne navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku, zamietnuť ako nedôvodné. Poverený obhajca JUDr. Ivan Kochanský, na verejnom zasadnutí predniesol odvolanie v zhode s jeho písomným vypracovaním a uviedol, že zotrváva na argumentácii, že v spisovom materiáli sa nenachádza dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že obžalovaný mal úmysel vyhýbať sa vyživovacej povinnosti a že zanechal zo subjektívnych dôvodov svoje predchádzajúce zamestnanie, teda že neboli splnené podmienky pre konanie ako ušlému. Odvolaniu navrhol vyhovieť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Vykonané dokazovanie pred súdom I. stupňa bolo realizované v súlade so základnými zásadami trestného konania s akcentom na rešpektovanie práv obžalovaného na obhajobu. V tomto smere nemožno nič vytknúť opatreniu sudcu, ktorý rozhodol, že prebiehajúce trestné stíhanie bude vedené ako proti ušlému v zmysle ustanovenia § 358 odsek 1 Trestného poriadku, pretože nebolo možné zistiť pobyt obžalovaného na území Slovenskej republiky a z doterajších zistení polície sa podarilo ustáliť, že sa pravdepodobne nezdržiava na území Slovenska, resp. ak tomu aj je, vedome sa skrýva pred trestnoprávnou zodpovednosťou.

Pre stálu neprítomnosť nezistenú ani aktívnym pátraním po osobe obžalovaného, bol obžalovanému v závere prípravného konania, ustanovený obhajca JUDr. Róbert Schumann.

Odvolací súd vykonal na verejnom zasadnutí dokazovanie, týkajúce sa referencií k osobe obžalovaného a zároveň vyžiadal správu z Okresného riaditeľstva PZ v Komárne, týkajúcu sa stavu pátrania po obžalovanom, na podklade vydaného príkazu na zatknutie. Z tejto správy vyplýva, že pobyt obžalovaného sa nepodarilo na území SR zistiť.

K ďalšej námietke obhajoby, týkajúcej sa neakceptovania návrhov na doplnenie dokazovania je potrebné uviesť, že súd I. stupňa vykonal všetky dôležité a dostupné dôkazy, o ktoré oprel svoje rozhodnutie. Jednalo sa predovšetkým o výpoveď bývalej manželky obžalovaného a už dospelého, oprávneného syna. Zároveň sa súd I. stupňa oboznámil čítaním listinných dôkazov, rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 10C/223/2015 z 20.02.2016, ktorým bol obžalovaný zaviazaný k prispievaniu na oboch svojich synov R., narodeného v roku XXXX a X., narodeného v roku XXXX, presne stanovenou čiastkou vždy do 17-teho toho ktorého dňa v mesiaci. Túto povinnosť napriek tomu, že bola určená na úplne dolnej hranici, ktorú môže určiť súd pri zaväzovaní povinného rodiča na úhradu výživného a riadne dlhodobo neplnil, z toho dôvodu je v tejto veci už opakovane trestne stíhaný pre rovnaký prečin a preto súd I. stupňa po ustálení skutkových okolností v správnom výpočte sumy zaostaleho výživného, určenia časových úsekov, v ktorých obžalovaný neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, stanovil i právnu kvalifikáciu prečinu

zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, 3 písmeno c/ Trestného zákona, ktorého obligatórne znaky obžalovaný naplnil a sú súčasťou skutkovej vety napadnutého rozsudku.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno zo dňa 11.04.2016, sp. zn. 3T/26/2016, ktoré sa stalo právoplatným 13.04.2017 a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, t.j. do 14.04.2018. Zároveň mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné.

Odôvodnený bol i druh a výmera trestu, pre ktorý sa súd I. stupňa rozhodol, vzhľadom na intenzitu protiprávnosti konania obžalovaného, špeciálnu recidívu a opätovné páchanie trestného činu aj v období skúšobnej doby vyššie uvedeného odsúdenia. Prihliadol i na osobu obžalovaného, keďže ani predchádzajúca hrozba výkonu trestu uňho nenašla odozvu a akceptujúc ustanovenie § 49 odsek 2 Trestného zákona, mu uložil trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov a na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Druh i výmera trestu zodpovedajú zásadám uvedeným v ustanovení § 34 odsek 1 až 4 Trestného zákona.

Pretože neboli zistené okolnosti, na podklade ktorých by bolo možné vyhovieť odvolaniu obžalovaného, podaného jeho obhajcom, tak v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku, ani v jeho výrokoch, bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.